

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului

În ziua aceasta sfântă se face în cer și pe pământ amintirea zilei când Eu, Domnul Iisus Hristos, am coborât între oameni prin naștere din trup de fecioară, așa cum a fost voia Tatălui Care M-a trimis să Mă nasc ca omul și să stau între oameni, aducând apoi ca jertfă de mântuire pentru salvarea omului trupul Meu prin moarte rușinoasă pe cruce, și apoi să Mă întorc în Tatăl ca să pregătesc ziua slavei Mele la sfârșit de timp și să cobor biruitor cu milă mare și să împart de-a dreapta și de-a stânga neamul omenesc și să-Mi iau partea Mea, și iată, merg cu lucrul după Scripturi, și aceasta este lucrarea Mea de la Tatăl, și lucrez cu ascultare mare așa cum Tatăl Îmi dă să lucrez.

Intru în cetate și intru în carte cuvânt și Mă așez la masa cea de azi cu voi, căci voi Mă primiți să vin din cer pe pământ și să-Mi las cuvântul prin care lucrez pregătirea întoarcerii Mele la sfârșit de timp, fiilor care Mă întâmpinați acum și-Mi împărțiți peste pământ cuvântul. Numai cei necredincioși, numai cei lipsiți de darul credinței în Mine nu deschid venirii Mele cuvânt pe pământ, căci ei așa au ales să facă, dar cei cărora Tatăl le descoperă taina cerului pe pământ, aceia au tot darul de la Domnul să creadă și să-și așeze pașii pe calea venirii Mele după cum se cere această așezare să fie peste cei ce-Mi urmează, și aceia sunt cei care vor fi biruitori cu Mielul, cu Mine, căci M-am lăsat Miel jertfit pentru toți cei care vor fi de-a dreapta Mea după truda Mea cea de șapte mii de ani ca să-l întorc în rai pe omul cel pierdut prin păcat, prin nesupunere și neascultare de Dumnezeu, și iată, mărturisește de două mii de ani lucrarea Mea lăsată să fie cu cei credincioși Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu darul mânturii și al învierii celor ce vor birui cu Mine în ziua cea mare care vine, căci este în pregătire să vină, și vine cu slavă mare ziua întoarcerii Mele, după care râvnește tot cerul, căci vine cerul cu Mine pe pământ și de aceea trebuie curățenie mare să fie făcută pe calea întoarcerii Mele, și iată, trebuie pregătit omul și gătit cu podoabele sfințeniei, căci nu oricum va sta omul înaintea zilei slavei Mele și ca să Mă poată vedea, ci numai cu trupul sfânt și curat de sine și de păcat, că scris este: *«Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El»*.

O, pace vouă la masă cu Mine, vouă, celor ce ați gătit praznic de naștere în cetate pentru Mine cu voi, fiilor purtători de Dumnezeu! Grăiesc cu voi în fața lumii de pe pământ și vă numesc purtători de Dumnezeu, o, fiilor. Mi-e dor să se tot înmulțească numărul purtătorilor de Dumnezeu și să rămână ei statornici în credință apoi și în iubire până la sfârșit, ca să-l pot birui pe satana care nu-și lasă jos armele și nădejdea că Mă va birui și-Mi va stârpi lucrarea Mea cea împotriva lui și a salvării omului păcătos prin pizma lui satanicească, începută încă din rai asupra omului și a Mea, dar este scris că Eu, Domnul, voi birui, căci Tatăl lucrează și Eu lucrez, și Dumnezeu biruiește ca Făcător al cerului și al pământului și al omului, iar satana va rămâne cu minciuna lui și se va topi sub strălucirea zilei slavei Mele și se vor naște cerul cel nou și pământul cel nou și nu se așteaptă satana la o așa slăvită minune și rușinare a sa, o, și Îmi trebuie sfințenie mare întru cei credincioși, căci trebuie să locuiesc întru ei și să am loc curat și sfânt întru ei, și asta Îmi este lucrarea Mea, să-l fac sfânt pe om, să pot sta față în față cu el, să Mă pot arăta celor necredincioși prin cei ce Mă vor purta în ei prin sfințenia lor și să stea ei de-a dreapta Mea în ziua slavei Mele, și așa voi fi biruitor pentru salvarea omului pierdut prin păcat, așa, și nu se poate altfel birui satana, căci dacă omul nu-l biruiește nu cade satana cu una cu două, dar Eu trebuie să-l câștig pe om de partea sfințeniei și așa va pieri satana și așa va birui Domnul și așa să fie, și toți să zicem cu credință mare: amin.

Stăm la masă cu praznic de naștere și se cântă sus și jos colinde aici, în cetatea Mea cu voi, fiilor primitori de Dumnezeu. Se bucură între cei din cer îngerășii nașterii Mele de acum două mii de ani când aud ei cântările colindelor zilei Mele de naștere, o, fiilor. O, căutați cu toată inima și cu căldura ei să aduceți în voi starea cea măreață din ziua aceea, fiilor, că iată, mama Mea Fecioara stă cu voi în cuvânt în ziua aceasta sfântă și vă învață ea taina nașterii lui Dumnezeu Fiul și taina omului născut din Dumnezeu la sfârșit de timp, căci vin cuvânt pe pământ și dau să-l nasc din acest cuvânt pe om ca să fie el născut de sus, și apoi duhul cel înnoit să-l călăuzească pe el și să fie omul rodul vieții celei noi și să aibă pe masă vinul cel nou, paharul veșniciei cu Domnul, masa cea de taină.

Și iată, binecuvântată să fie glăsuirea ta peste ei, mama Mea! Să-i bucurăm pe ei și pe cei din cer, căci cetele puterilor cerești și îngerești stau cu slavă deasupra aici și slăvesc ce-rește ziua nașterii Mele de acum două mii de ani și ne întâlnim în cântarea colindelor, mama Mea.

— *Cu duhul păcii cerești stăm deasupra, Fiule Pruncuț Iisus, căci ai venit acum două mii de ani pe pământ copilaș născut din trupul meu cel fecioresc, căci când a venit clipa să Te ivești prin naștere ca omul Te-a luat Tatăl în mâini din trupul meu și Te-a așezat înaintea mea, și trupul meu a simțit din plin mâna Tatălui Care Te-a moșit la nașterea Ta, și a rămas nestrucată fecioria mea, o, și nu se suie la mintea omului taina aceasta sfântă a nașterii Fiului lui Dumnezeu pe pământ din trupul meu cel fecioresc. Dar iată, eu, mama Fecioara, mărturisesc după două mii de ani că Tatăl Născătorul a fost Cel Care Te-a luat cu mâna din trupul meu după nouă luni de la așezarea Ta în mine prin înger și Te-a arătat Dumnezeu venit pe pământ și Te-au cântat atunci cetele îngerești și s-au întâlnit cerul cu pământul, mărturisind de sus și de jos cele ascunse ale tainei lui Dumnezeu pentru nașterea Ta între oameni, căci au mărturisit de sus îngerii, iar de jos magii și păstorii și eu și Tu și Iosif, și apoi cei care Te-au purtat peste pământ prin mărturisirea lor de la Duhul Sfânt, Care aduce de la Dumnezeu descoperirile tainelor cerului pe pământ, și iată minune de praznic sfânt, praznic de naștere, și fiorul cel de atunci în cer și pe pământ mărturisitor, și slavă nașterii Tale, Fiule Pruncuț, copil supus Tatălui și lucrării Lui cu Tine pentru mântuirea din păcat a omului greșit!*

Și trebuie să audă omul și să-și curețe duhul și trupul de păcat și să Te așezi Tu cu nașterea Ta, cu creșterea Ta în om și cu mântuirea lui, o, Fiule scump, născut pe paie în peștera din Betleem, care Ne-a primit pe Noi când Tu ai venit din cer pe pământ.

În ziua aceasta de praznic de naștere mărturisesc eu, mama Fiului lui Dumnezeu, taina nașterii de sus a omului păcătos și salvarea lui din păcat prin iertarea care vine de la jertfa de pe cruce a Fiului meu Iisus Hristos pentru iertarea păcatelor pe care omul le-a făcut în viața sa și a venit apoi spre cunoașterea lui Dumnezeu și spre sfințirea cea de sus, prin care Domnul locuiește apoi în omul cel curat de păcat și crește Domnul în el și Se arată cu sfințenia Sa prin cei ce Îl poartă pe El întru ei.

Și spun acum așa: Precum în ziua când îngerul m-a vestit că S-a întrupat Domnul în mine pentru nașterea Sa apoi din trupul meu cel fecioresc, așa se petrece și cu așezarea Fiului meu Iisus Hristos în cei credincioși prin împărțirea cu trupul și sângele Lui în vremea Sfintei Liturghii prin care Domnul Se jertfește pentru nașterea de sus și apoi pentru creșterea întru El a celor ce se sfințesc pentru El prin unirea cu Sfântul lui Dumnezeu, căci Domnul S-a lăsat lor și a spus: «Luați, mâncați și beți trupul și sângele Meu spre iertarea păcatelor vieții și sfințiți-vă pentru sălășluirea Mea întru voi!».

Apoi ei trebuie să aibă grijă de Domnul Care Se dăruiește lor, așa cum am avut eu grijă în toată vremea purtării Lui în pânțele mele, și apoi până la întâlnirea mea cu El între cei din cer, și aceasta să însemne apoi nașterea Domnului întru ei în toată vremea lor pe pământ și ținerea întru sfințenie a locașului trupului lor în care Domnul intră și crește și Se

arată că este, și în toată vremea să aibă în grijă pe Domnul, pe Cel ce intră întru ei prin ușile închise și locuiește înăuntrul lor cel fără de păcat apoi, căci li s-au iertat păcatele de până atunci prin așezarea Domnului întru ei, o, și să nu uite că Domnului Îi trebuie locaș sfânt așa cum Și-a făcut El în trupul meu fecioresc, și să nu-și mai dea ei mintea mai mult spre altceva ca și spre Domnul, de Care trebuie să aibă ei întâia lor grijă și iubire, iubirea cea de mamă și bucuria aceasta unică până la sfârșit.

Și iată, mărturisește mama lui Hristos taina nașterii de sus a celor credincioși Lui, căci Domnul intră la ei ca în Sfânta Sfintelor Lui și-și întărește întru ei împărăția Sa și crește ea întru ei și cresc ei întru El și nu mai este loc de păcat, și este iubirea Domnului întru ei și între ei, așa cum a fost ea întru și între ucenicii Lui cei dintâi prin taina cinei celei de taină, prin așezarea Domnului întru ei, și au fost ei apoi sfinții Domnului, Sfânta Sfintelor Lui, iar eu am fost fericită atunci pentru Fiul meu Hristos, Care Și-a împlinit peste ei lucrarea pentru care a venit de la Tatăl ca să-i aducă la Tatăl pe cei dăruți Lui, și căroră El S-a dăruit lor prin sălășluirea Lui întru ei trup și cuvânt, și așa este mântuirea omului prin taina bisericii lui Iisus Hristos, taina care sfințește omul și se face el iesle sfântă, peștera cea tainică în care Domnul Se așează spre nașterea de sus a celor ce tânjesc să se facă fii ai lui Dumnezeu prin întruparea Lui întru ei și prin sfințenie mare a lor, căci locul pe care Se așează Domnul este loc sfânt, precum este scris.

Aceasta mărturisesc eu, mama lui Hristos, în zi de praznic de naștere. Iar din clipa aceasta să se știe de către cei ce se unesc cu Domnul prin împărțășirea cu trupul și sângele Lui întru ei, că aceia sunt Sfânta Sfintelor Lui și sunt despărțiți de păcat și sunt fiii împărăției lui Dumnezeu și ai iubirii Lui, numai ai iubirii Lui întru ei, și să rămână ei în ea tot timpul, căci el a spus celor ce-L iubesc pe El: «Rămâneți întru iubirea Mea!». Amin.

— O, mama Mea, ceea ce nu s-a știut bine și pe de-a-ntregul de către fiii bisericii lui Hristos, iată, se știe de acum încolo, căci tu ai deslușit cu mare lumină taina nașterii Mele întru cei ce-Mi urmează prin lepădare de sine și prin sfințenie, prin viață fără de păcat, mamă. E mare această zi de amintire a nașterii Mele. E mare și mărturisirea ta acum, căci tu ai așezat în mare sfințenie pe cei ce se unesc cu Mine prin trupul și sângele Meu, când Eu, Domnul, Mă dăruiesc lor spre iertarea păcatelor lor de până atunci și spre sfințenia lor apoi.

Mă aplec cu mare sfială în fața ta și a iubirii tale pentru Mine și pentru cei ce se dau Mie pe pământ cu viața lor, cu sălașul lor, în care sunt primit ca să Mă sfințesc întru ei apoi, așa cum ai fost și tu și ai avut grija cea dintâi pentru Mine, pentru sălășluirea Mea întru tine, și pentru sălășluirea ta întru Mine, întru sfințenie fără de sfârșit, mama Mea, așa cum trebuie să fie cei ce se aleg pentru cer pe pământ, mamă.

O, fiilor, vă îmbrac cu măreață iubire întru iubirea Mea în ziua aceasta sfântă a amintirii zilei Mele de naștere pe pământul oamenilor. Petrec cu voi și cu cei adunați pe lângă voi cu colinde de naștere. Petrec cu voi cu cetele cerești și îngerești și vă cuprind.

O, fiilor, rămâneți întru iubirea Mea! Întâia grijă să vă fie aceasta, că cine coboară din această grijă și taină, moare în el grija cea de mamă a Fiului lui Dumnezeu, Care sălășluiește întru cei ce Îl poartă pe El în pânțele lor pentru trăirea Lui întru ei pe veșnicie apoi. Petrec cu voi clipe sfinte, petrecem fiorul cel ce a dezlegat taina venirii Mele prunc între oameni, și apoi nașterea din Dumnezeu a omului dăruit de Tatăl cu această înțelepciune de naștere de sus a omului și a nașterii Mele în om.

Rămâneți întru iubirea Mea, fiilor! Căutați cu toată grija să înțelegeți această lucrare: să rămâneți întru iubirea Mea. Deslușiți împreună această taină și înțelepciunea ei, ca să vă întoarceți întru ale voastre cu această deslușire și împlinire apoi.

O, fiilor, măsurați-vă dacă sunteți întru iubirea Mea, dacă Eu sunt întru iubirea voastră, dacă aveți pe Fiul lui Dumnezeu cea dintâi grijă pentru voi, așa cum a fost grija mamei Mele Fecioara, dacă Domnul S-a sălășluit întru voi, și aveți grijă mare pentru nașterea voastră

din Dumnezeu neștirbită de greșeli împotriva ei. Nici o altă grijă să nu aibă întâietate între grijile pe care le purtați, că iată, puțini de tot stau cu adevărat de vorbă cu cuvântul cel ce-
resc pentru ei în ziua aceasta sfântă, căci nepăsarea de cuvântul lui Dumnezeu și de împlini-
rea lui este mare, căci omul se desparte cu greu de păcat, de el însuși și de păcat, o, și să nu
uitați, fiilor, că Domnul Cel sfânt Se dă celor sfinți, precum este scris.

Și pace vouă! Iar și iar pace vouă, fiilor! Rămâneți întru iubirea Mea așa cum am spus
acum două mii de ani celor ce s-au născut de sus prin trupul și sângele Meu și prin cuvântul
Meu de peste ei, spre creșterea lor cea deplină mereu!

Și iarăși, la sfârșitul cuvântului de praznic sfânt, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o,
pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

25-12-2022/07-01-2023